

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ลักษณะทั่วไปของเกษตรกรในโครงการช่วยเหลือลูกเสือชาวบ้านที่เป็นเกษตรกรตามโครงการสินเชื่อ
เพื่อการเกษตรแผนสามประจำปี ในเขตตำบลห้วยดง อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร

ตารางที่ 1 อัตราส่วนร้อยละของเพศของเกษตรกรที่ยอมรับโครงการฯ

เพศ	N	PCT.
ชาย	116	74.8
หญิง	39	25.2
รวม	155	100.0

เกษตรกรที่ยอมรับโครงการฯ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คือ ร้อยละ 74.8 ส่วนอีกร้อยละ 25.2 เป็นเพศหญิง การที่เกษตรกรชายยอมรับโครงการฯ มากกว่า เกษตรกรหญิงอาจจะเป็นเพราะ ครอบครัวในสังคมชนบทไทย ผู้ชายทำหน้าที่เป็นหัวหน้าครอบครัว และหาเลี้ยงครอบครัว

ตารางที่ 2 อัตราส่วนร้อยละของอายุของเกษตรกรที่ยอมรับโครงการฯ

อายุ	N	PCT.
20 - 25 ปี	11	7.1
26 - 35 ปี	36	23.2
36 - 45 ปี	53	34.2
46 - 55 ปี	36	23.2
56 - 60 ปี	19	12.3
รวม	155	100.0

เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มอายุต่าง ๆ ของเกษตรกรที่ยอมรับโครงการฯ จะเห็นว่าจำนวนเกษตรกรที่ยอมรับโครงการฯ มากที่สุดคือ ร้อยละ 34.2 อยู่ในระหว่างกลุ่มอายุ 36-45 ปี รองลงมาคือ กลุ่มอายุ 26-35 ปี และ 46-55 ปี ซึ่งมีจำนวนเกษตรกรเท่ากันคือ ร้อยละ 23.2 ส่วนกลุ่มอายุต่ำสุดคือระหว่าง 20-25 ปี มีจำนวนเกษตรกรน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 7.1 เท่านั้น

ตารางที่ 3 อัตราส่วนร้อยละของระดับการศึกษาของเกษตรกรที่ยอมรับโครงการฯ

ระดับการศึกษา	N	PCT.
ไม่รู้หนังสือ	4	2.6
ป.1 - ป.4	124	80.0
ป.5 - ป.7	7	4.5
ม.ศ.1 - ม.ศ.3	13	8.4
ม.ศ.4 - ม.ศ.5 หรือเทียบเท่า	1	0.6
สูงกว่า ม.ศ.4 - ม.ศ.5	6	3.9
รวม	155	100.0

จากการสำรวจพบว่า เกษตรกรที่ยอมรับโครงการฯ ส่วนใหญ่จบประถมศึกษาตอนต้น กล่าวคือ ร้อยละ 80.0 ตอบว่าจบการศึกษาระดับ ป.1 - ป.4 รองลงมาคือ ร้อยละ 8.4 ตอบว่าจบระดับ ม.ศ.1 - ม.ศ.3 เกษตรกรที่จบการศึกษาระดับ ม.ศ.4 - ม.ศ.5 และสูงกว่า ม.ศ.4 - ม.ศ.5 มีจำนวนเพียงร้อยละ 0.6 และ 3.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 อัตราส่วนร้อยละของอาชีพหลักของเกษตรกรที่ยอมรับโครงการฯ

อาชีพหลัก	N	PCT.
ทำนา	145	93.5
รับจ้าง	3	1.9
ค้าขาย	1	0.6
ทำไร่	1	0.6
รับราชการ	5	3.2
รวม	155	100.0

เกษตรกรส่วนใหญ่มีอาชีพหลักคือการทำนาถึงร้อยละ 93.5 ของเกษตรกรทั้งหมดที่ยอมรับโครงการฯ อีกร้อยละ 0.6 เท่ากัน ประกอบอาชีพ ค้าขาย และ ทำไร่

ตารางที่ 5 อัตราส่วนร้อยละของเกษตรกรที่ประกอบอาชีพรอง

อาชีพรอง	N	PCT.
มี	64	41.3
ไม่มี	91	58.7
รวม	155	100.0

เกษตรกรเกินกว่าครึ่งหนึ่งของเกษตรกรทั้งหมดไม่ได้ประกอบอาชีพรอง กล่าวคือ ร้อยละ 58.7 ตอบว่าไม่มีอาชีพรอง ส่วนอีกร้อยละ 41.3 ตอบว่ามีอาชีพรอง

ตารางที่ 6 อัตราส่วนร้อยละของอาชีพรองของเกษตรกรที่ยอมรับโครงการฯ

อาชีพรอง	N	PCT.
เลี้ยงสัตว์	5	3.2
ค้าขาย	27	17.4
รับจ้างทำไร่	19	12.3
ทำไร่ของตนเอง	11	7.1
ว่างไม่	2	1.3
ไม่มี	91	58.7
รวม	155	100.0

อาชีพรองซึ่งเป็นที่นิยมของเกษตรกร คือ การค้าขาย รับจ้างทำไร่ และ การทำไร่ของตนเองจำนวนร้อยละ 17.4, 12.3 และ 7.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 อัตราส่วนร้อยละของการเป็นเจ้าของที่ดินของเกษตรกรที่ยอมรับโครงการฯ

การเป็นเจ้าของที่ดิน	N	PCT.
มีที่ดินเป็นของตนเอง	99	63.9
ไม่มีที่ดินเป็นของตนเอง	56	36.1
รวม	155	100.0

ร้อยละ 63.9 ของเกษตรกรทั้งหมด มีที่ดินเป็นของตนเอง ส่วนอีกร้อยละ 36.1 ยังไม่มีที่ดินเป็นของตนเอง ต้องเช่าที่ดินของผู้อื่นในการประกอบอาชีพ

ตารางที่ 8 อัตราส่วนร้อยละของจำนวนกรรมสิทธิ์ในที่ดินที่ถือครองของ เกษตรกรที่ยอมรับ

โครงการฯ

จำนวนกรรมสิทธิ์ในที่ดิน	N	PCT.
ต่ำกว่า 50 ไร่ลงไป	34	21.9
51 - 100 ไร่	41	26.5
101 - 150 ไร่	10	6.5
151 ไร่ขึ้นไป	3	1.9
ไม่ตอบ	11	7.1
ไม่มี	56	36.1
รวม	155	100.0

เกษตรกรที่ยอมรับโครงการฯ มีจำนวนกรรมสิทธิ์ในที่ดินที่ถือครองแตกต่างกันไป ดังนี้คือ เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 26.5 เป็นเจ้าของที่ดินขนาด 51 - 100 ไร่ อีกร้อยละ 21.9 ถือครองที่ดินขนาดต่ำกว่า 50 ไร่ มีเพียงร้อยละ 1.9 เท่านั้นที่มีที่ดินตั้งแต่ 151 ไร่ขึ้นไป

ตารางที่ 9 อัตราส่วนร้อยละของรายได้ต่อเดือนของ เกษตรกรที่ยอมรับโครงการฯ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	N	PCT.
ไม่เกิน 1,000 บาท	7	4.5
1,001 - 2,000 บาท	27	17.4
2,001 - 3,000 บาท	17	11.0
3,001 - 4,000 บาท	18	11.6
4,001 - 5,000 บาท	18	11.6
เกินกว่า 5,000 บาทขึ้นไป	68	43.9
รวม	155	100.0

เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่มีรายได้ต่างกัน ปรากฏว่า เกษตรกรที่ยอมรับโครงการฯ ส่วนใหญ่มีรายได้ค่อนข้างสูง นั่นคือ ร้อยละ 43.9 มีรายได้เกินกว่า 5,000 บาทขึ้นไป ส่วนกลุ่มที่มีรายได้ไม่เกิน 1,000 บาทต่อเดือน มีเพียงร้อยละ 4.5 เท่านั้น

ตารางที่ 10 อัตราส่วนร้อยละของเกษตรกรที่ยอมรับโครงการฯ ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งต่าง ๆ

การดำรงตำแหน่ง ๆ ของเกษตรกร	N	PCT.
เคย	75	48.4
ไม่เคย	80	51.6
รวม	155	100.0

เกษตรกรซึ่ง "เคย" และ "ไม่เคย" ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในสังคม มีจำนวนใกล้เคียงกัน กล่าวคือ ร้อยละ 48.0 ตอบว่าเคย และร้อยละ 51.6 ตอบว่าไม่เคยดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในสังคม

ตารางที่ 11 อัตราส่วนร้อยละของการดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ของเกษตรกรที่ยอมรับโครงการฯ

การดำรงตำแหน่ง	N	PCT.
สมาชิกสภาจังหวัด (ระดับจังหวัด)	1	0.6
สมาชิกสภาตำบลและผู้ช่วยท่านั้น (ระดับตำบล)	4	2.6
ผู้ใหญ่บ้านและผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน (ระดับหมู่บ้าน)	6	3.9
ประธาน รองประธาน และผู้จัดการโรงสี (ระดับโครงการฯ)	4	2.6
กรรมการร้านค้าสหกรณ์ฯ และอนุกรรมการชมรมลูกเสือชาวบ้านหัวดง (ระดับโครงการฯ)	50	32.3
ผู้นำกลุ่ม หัวหน้าหมู่ และมรรคทายกวัด (ระดับกิจกรรมสังคม)	10	6.5
ไม่เคยดำรงตำแหน่งใด ๆ	80	51.6
รวม	155	100.0

ตำแหน่งที่เกษตรกรที่ยอมรับโครงการฯ ดำรงมากที่สุดถึงร้อยละ 32.3 ของเกษตรกรทั้งหมด เป็นตำแหน่งในระดับโครงการฯ คือ ตำแหน่งกรรมการสหกรณ์ฯ และ อนุกรรมการชมรมลูกเสือชาวบ้าน หัวตง รองลงมาคือ ตำแหน่งผู้นำกลุ่ม หัวหน้าหมู่ และพรรคทายกวด ซึ่งเป็นตำแหน่งกิจกรรมในทางสังคมของหมู่บ้าน ตำแหน่งที่เกษตรกรดำรงน้อยที่สุด คือ ระดับจังหวัด ได้แก่ ดมาชิกสภาจังหวัด มีเพียงคนเดียวคิดเป็นร้อยละ 0.6 ของเกษตรกรทั้งหมด

ตารางที่ 12 อัตราส่วนร้อยละของการให้ความช่วยเหลือหรือคำปรึกษาของเกษตรกรแก่บุคคลต่างๆ

การให้ความช่วยเหลือต่อบุคคลอื่น	N	PCT.
เคย	77	49.7
ไม่เคย	78	50.3
รวม	155	100.0

ในเรื่องของการให้ความช่วยเหลือหรือคำปรึกษาแก่บุคคลอื่น ๆ ในสังคมนั้น คำตอบของเกษตรกรใกล้เคียงกับเรื่องการดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในตารางที่ 10 กล่าวคือ เกษตรกรร้อยละ 49.7 ตอบว่า ตนเคยให้ความช่วยเหลือหรือให้คำปรึกษาแก่บุคคลอื่น ๆ ส่วนอีกร้อยละ 50.3 ตอบว่า ไม่เคยให้

ตารางที่ 13 อัตราส่วนร้อยละของจำนวนครั้งในการให้ความช่วยเหลือหรือคำปรึกษาของเกษตรกรแก่บุคคลต่าง ๆ

จำนวนครั้งของการให้ความช่วยเหลือต่อเดือน	N	PCT.
1 - 3 ครั้ง	55	35.5
4 - 6 ครั้ง	11	7.1
มากกว่า 9 ครั้ง	11	7.1
ไม่เคยให้ความช่วยเหลือหรือคำปรึกษา	78	50.3
รวม	155	100.0

เกษตรกรร้อยละ 35.5 ตอบว่าเคยให้ความช่วยเหลือหรือให้คำปรึกษาในเรื่องต่าง ๆ แก่บุคคลอื่น 1 - 3 ครั้งต่อเดือน ส่วนปีร้อยละ 7.1 เท่านั้นตอบว่าให้ความช่วยเหลือหรือคำปรึกษาจำนวน 4 - 6 ครั้ง และมากกว่า 9 ครั้งขึ้นไป

ตารางที่ 14 อัตราส่วนร้อยละของปี พ.ศ. ที่เกษตรกรยอมรับโครงการฯ

ปี พ.ศ.	N	PCT.
พ.ศ. 2520	48	30.9
พ.ศ. 2521	52	33.6
พ.ศ. 2522	22	14.2
พ.ศ. 2523	19	12.3
พ.ศ. 2524	13	8.4
ไม่ตอบ	1	0.6
รวม	155	100.0

เกษตรกรที่ยอมรับโครงการฯ ส่วนใหม่ยอมรับโครงการฯ ในช่วงแรกของการริเริ่มโครงการฯ กล่าวคือ ร้อยละ 33.6 ยอมรับโครงการฯ ในปี พ.ศ. 2521 และอีกร้อยละ 30.9 ยอมรับโครงการฯ ในปี พ.ศ. 2520 และเมื่อระยะเวลาผ่านไปจำนวนเกษตรกรที่ยอมรับโครงการฯ จะลดลงตามลำดับ

ตารางที่ 15 อัตราส่วนร้อยละของระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกรที่ยอมรับโครงการฯ

สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม	N	PCT.
เกษตรกรที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูง	75	48.4
เกษตรกรที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ	80	51.6
รวม	155	100.0

ผลการเปรียบเทียบคะแนนสถานภาพทาง เศรษฐกิจและสังคมของ เกษตรกรที่ยอมรับโครงการฯ กับคะแนนเฉลี่ย ปรากฏว่าร้อยละ 48.4 สัตอยู่ในกลุ่มที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูง ส่วนอีกร้อยละ 51.6 สัตอยู่ในกลุ่มที่มีสถานภาพทาง เศรษฐกิจและสังคมต่ำ

ตารางที่ 16 อัตราส่วนร้อยละของระดับความรู้ของเกษตรกรที่ยอมรับโครงการฯ

ระดับความรู้ในหลักการของโครงการฯ	N	PCT.
ระดับความรู้สูง	81	52.3
ระดับความรู้ต่ำ	74	47.7
รวม	155	100.0

จากการเปรียบเทียบคะแนนความรู้ในหลักการของโครงการฯ กับคะแนนเฉลี่ย สามารถแบ่งเกษตรกรออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีระดับความรู้สูง และ กลุ่มที่มีระดับความรู้ต่ำ ได้ดังนี้คือ เกษตรกรที่มีระดับความรู้สูงมีจำนวนร้อยละ 52.3 ส่วนเกษตรกรที่มีระดับความรู้ต่ำมีจำนวนร้อยละ 47.7 ของเกษตรกรที่ยอมรับโครงการฯ ทั้งหมด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1

การเผยแพร่ข่าวสารของโครงการช่วยเหลือลูกเสือชาวบ้านที่เป็นเกษตรกร ตามโครงการ สืบเพื่อเพื่อการเกษตร แผนลุ่มประสาน ในเขตตำบลหัวดง อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ส่วนใหญ่เป็นไปตามการสื่อสารแบบหลายขั้นตอน มากกว่าการสื่อสารแบบขั้นตอนเดียว หรือการสื่อสารแบบสองขั้นตอน

ตารางที่ 17 อัตราส่วนร้อยละของขั้นตอนของการสื่อสารระหว่างการสื่อสารแบบขั้นตอนเดียว การสื่อสารแบบสองขั้นตอน และ การสื่อสารแบบหลายขั้นตอน

ขั้นตอนของการสื่อสาร	N	PCT.
การสื่อสารแบบขั้นตอนเดียว	79	51.0
การสื่อสารแบบสองขั้นตอน	72	46.5
การสื่อสารแบบหลายขั้นตอน	4	2.5
รวม	155	100.0

$$0.01 \chi^2 = 9.21$$

$$\chi^2 = 66.40 \quad (p < 0.01)$$

จากการทดสอบค่า χ^2 ปรากฏว่า แบบของการสื่อสารแต่ละแบบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (รายละเอียดการทดสอบโปรดดูที่ภาคผนวก ข) และจากตารางจะเห็นได้ว่า จำนวนเกษตรกรที่มีการสื่อสารแบบขั้นตอนเดียวมีเป็นจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือ การสื่อสารแบบสองขั้นตอน ส่วนการสื่อสารแบบหลายขั้นตอน มีจำนวนเกษตรกรน้อยที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับ การสื่อสารแบบอื่น ๆ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เนื่องจากการสื่อสารแบบสองขั้นตอน มีจำนวนเกษตรกรใกล้เคียงกับการสื่อสารแบบขั้นตอนเดียว ดังนั้นจึงแสดงตารางของบุคคลที่เกษตรกรนำโครงการฯ ไปปรึกษาก่อนตัดสินใจเข้าร่วมโครงการฯ จากมากที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุด ดังตารางข้างล่าง

ตารางที่ 18 อัตราส่วนร้อยละของบุคคลที่เกษตรกรนำโครงการฯ ไปศึกษาภายหลังจากเข้า
อบรมโครงการฯ ครั้งแรก

บุคคลที่เกษตรกรนำโครงการฯไปศึกษา	N	PCT.
ญาติพี่น้อง	22	14.2
กรรมการร้านค้าสหกรณ์ชมรมลูกเสือชาวบ้านหัวดง จำกัด	13	8.4
ผู้นำหมู่บ้านของโครงการฯ	11	7.1
สมาชิกลูกเสือชาวบ้าน	11	7.1
ประธานชมรมลูกเสือชาวบ้านหัวดง	11	7.1
เพื่อนเกษตรกร	7	4.5
กรรมการชมรมลูกเสือชาวบ้านหัวดง	2	1.3
ศึกษาจากเอกสารของโครงการฯ	1	0.6
เจ้าหน้าที่ธนาคารกรุงไทย จำกัด	1	0.6
ไม่เข้าข่าย (เกษตรกรที่มีการสื่อสารแบบอื่นตอนเดียว และหลายขั้นตอน)	76	49.0
รวม	155	100.0

จากตารางจะเห็นได้ว่า บุคคลที่เกษตรกรนำโครงการฯไปศึกษา ก่อนตัดสินใจยอมรับโครงการฯ แตกต่างกันไป บุคคลที่เกษตรกรนำโครงการฯไปศึกษามากที่สุดถึงร้อยละ 14.2 คือ ญาติพี่น้อง รองลงมาร้อยละ 8.4 คือ กรรมการร้านค้าสหกรณ์ชมรมลูกเสือชาวบ้านหัวดง จำกัด อีก ร้อยละ 7.1 เท่า ๆ กัน คือ ผู้นำหมู่บ้านของโครงการฯ สมาชิกลูกเสือชาวบ้าน และ ประธานชมรม ลูกเสือชาวบ้านหัวดง ซึ่งล้วนเป็นสื่อระหว่างบุคคลภายในท้องถิ่นทั้งสิ้น ส่วนสื่อเฉพาะกิจ และ สื่อระ -หว่างบุคคลภายนอกท้องถิ่น มีเปอร์เซ็นต์น้อยที่สุด คือ ร้อยละ 0.6 เท่ากัน

ลํมมติฐานที่ 2

การสื่อสารแบบสองทิศทาง ทำให้เกษตรกรในเขตตำบลห้วยตง อำเภอเมือง จังหวัดนคร เกิดความรู้ในหลักการของ โครงการฯ มากกว่าการสื่อสารแบบทิศทางเดียว

ตารางที่ 19 การทดสอบค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ในหลักการของ โครงการฯ ระหว่าง เกษตรกรที่มีการสื่อสารแบบทิศทางเดียว และเกษตรกรที่มีการสื่อสารแบบสองทิศทาง

ทิศทางของการสื่อสาร	N	\bar{X}	S.D.	T-Value	2-Tail Prob.
การสื่อสารแบบทิศทางเดียว	45	16.8667	2.095	1.95	0.057
การสื่อสารแบบสองทิศทาง	26	18.0000	2.498		(N.S.)

N.S. = ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการทดสอบจะเห็นได้ว่า เกษตรกรที่มีการสื่อสารแบบทิศทางเดียว และเกษตรกรที่มีการสื่อสารแบบสองทิศทาง มีความรู้ในหลักการของ โครงการฯ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามลํมติฐานที่ตั้งไว้ แต่เกษตรกรที่มีการสื่อสารแบบสองทิศทาง มีแนวโน้มว่ามีความรู้ในหลักการของ โครงการฯ มากกว่าเกษตรกรที่มีการสื่อสารแบบทิศทางเดียว และจากตารางจะเห็นได้ว่า จำนวนเกษตรกรที่มีการสื่อสารแบบทิศทางเดียว มีจำนวนมากกว่าเกษตรกรที่มีการสื่อสารแบบสองทิศทาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมติฐานที่ 3

เกษตรกรที่มีระดับของการเปิดรับข่าวสารจากสื่อระหว่างบุคคลภายในท้องถิ่นสูง มีความรู้ในหลักการของโครงการฯ มากกว่าเกษตรกรที่มีระดับของการเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ หรือสื่อระหว่างบุคคลภายในท้องถิ่น

ตารางที่ 20 การทดสอบความแปรปรวนทางเดียวของความรู้ในหลักการของโครงการฯ ระหว่างเกษตรกรที่มีระดับของการเปิดรับสื่อเฉพาะกิจ สื่อระหว่างบุคคลภายในท้องถิ่น และสื่อระหว่างบุคคลภายนอกท้องถิ่นสูง

Source	D.F.	S.S.	M.S.	F-ratio	F-Prob.
Between groups	2	30.6907	15.3453	2.116	0.1495
Within groups	18	130.5499	7.2528		(N.S.)
Total	20	161.2407			

N.S. = ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการทดสอบความแปรปรวนทางเดียวสรุปได้ว่า เกษตรกรที่มีระดับของการเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ สื่อระหว่างบุคคลภายในท้องถิ่น และ สื่อระหว่างบุคคลภายนอกท้องถิ่นสูง มีความรู้ในหลักการของโครงการฯ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมติฐานที่ 4

สื่อระหว่างบุคคลภายในท้องถิ่น มีอิทธิพลให้เกษตรกรยอมรับโครงการฯ มากกว่าสื่อมวลชน หรือ สื่อระหว่างบุคคลภายนอกท้องถิ่น

ตารางที่ 21 อัตราส่วนร้อยละในอิทธิพลของสื่อเฉพาะกิจ สื่อระหว่างบุคคลภายในท้องถิ่น และ สื่อระหว่างบุคคลภายนอกท้องถิ่นต่อการยอมรับโครงการฯ

อิทธิพลของสื่อต่อการยอมรับโครงการฯ	N	PCT.
สื่อเฉพาะกิจ	3	1.9
สื่อระหว่างบุคคลภายในท้องถิ่น	115	74.2
สื่อระหว่างบุคคลภายนอกท้องถิ่น	37	23.9
รวม	155	100.0

$$0.01 \chi^2 = 9.21$$

$$\chi^2 = 72.71 \quad (p < 0.01)$$

จากการทดสอบค่า χ^2 ปรากฏว่า สื่อแต่ละชนิดมีอิทธิพลให้เกษตรกรยอมรับโครงการฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (รายละเอียดการทดสอบโปรดดูที่ภาคผนวก ข) และจากการเปรียบเทียบดูความถี่ในอิทธิพลของสื่อต่อการยอมรับโครงการฯ ของเกษตรกรแล้ว ปรากฏว่า สื่อระหว่างบุคคลภายในท้องถิ่นมีอิทธิพลให้เกษตรกรยอมรับโครงการฯ มากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อสมมติฐานที่ 5

เกษตรกรที่เปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ สื่อระหว่างบุคคลภายในท้องถิ่น และ สื่อระหว่างบุคคลภายนอกท้องถิ่นร่วมกัน มีความรู้ในหลักการของโครงการฯ มากกว่า เกษตรกรที่เปิดรับข่าวสารจากสื่อใดสื่อหนึ่งแต่เพียงอย่างเดียว

ตารางที่ 22 การทดสอบความแปรปรวนทางเดียวของความรู้ในหลักการของโครงการฯ ระหว่างเกษตรกรที่เปิดรับสื่อเฉพาะกิจ สื่อระหว่างบุคคลภายในท้องถิ่น สื่อระหว่างบุคคลภายนอกท้องถิ่น และ สื่อทั้งสามประเภทร่วมกัน

Source	D.F.	S.S.	M.S.	F-ratio	F-Prob.
Between groups	3	94.0229	31.3410	0.930	0.4308
Within groups	74	2,494.9576	33.7156		(N.S.)
Total	77	2,588.9805			

M.S. = ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผลการทดสอบความแปรปรวนทางเดียวสรุปได้ว่า เกษตรกรที่มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ สื่อระหว่างบุคคลภายในท้องถิ่น และสื่อระหว่างบุคคลภายนอกท้องถิ่นร่วมกัน มีความรู้ในหลักการของโครงการฯ ไม่แตกต่างจากเกษตรกรที่เปิดรับข่าวสารจากสื่อใดสื่อหนึ่งแต่เพียงอย่างเดียว ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมติฐานที่ 6

เกษตรกรที่เปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ สื่อระหว่างบุคคลภายในท้องถิ่น และ สื่อระหว่างบุคคลภายนอกท้องถิ่นร่วมกัน ยอมรับโครงการมากกว่าเกษตรกรที่เปิดรับข่าวสารจากสื่อใดสื่อหนึ่งแต่เพียงอย่างเดียว

ตารางที่ 23 อัตราส่วนร้อยละของเกษตรกรที่ยอมรับโครงการฯ เนื่องมาจากการเปิดรับสื่อเฉพาะกิจ สื่อระหว่างบุคคลภายในท้องถิ่น และ สื่อระหว่างบุคคลภายนอกท้องถิ่น

การเปิดรับสื่อ	N	PCT.
สื่อเฉพาะกิจอย่างเดียว	13	8.4
สื่อระหว่างบุคคลภายในท้องถิ่นอย่างเดียว	15	9.7
สื่อระหว่างบุคคลภายนอกท้องถิ่นอย่างเดียว	13	8.4
สามสื่อร่วมกัน	37	23.8
ไม่เข้าข่าย (เปิดรับสองสื่อร่วมกัน)	77	49.7
รวม	155	100.0

$$0.01 \chi^2_3 = 11.34$$

$$\chi^2 = 21.08 \quad (p < 0.01)$$

จากการทดสอบค่า χ^2 ปรากฏว่า เกษตรกรที่เปิดรับข่าวสารจากสื่อแต่ละอย่าง มีการยอมรับโครงการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (รายละเอียดการทดสอบโปรดดูในภาคผนวก ข) และจากการเปรียบเทียบความถี่ในตารางที่ 23 จะเห็นว่า จำนวนผู้ที่เปิดรับข่าวสารจากสื่อสามสื่อร่วมกันมีจำนวนมากที่สุด ซึ่งสรุปได้ว่า เกษตรกรที่เปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ สื่อระหว่างบุคคลในท้องถิ่น และสื่อระหว่างบุคคลภายนอกท้องถิ่น ยอมรับโครงการมากกว่าเกษตรกรที่เปิดรับข่าวสารจากสื่อใดสื่อหนึ่งแต่เพียงอย่างเดียว ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ลัทธิฐานที่ 7

เกษตรกรในเขตตำบลหัวดง อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร มีความน่าเชื่อถือในสื่อระหว่างบุคคลภายในท้องถิ่น มากกว่าสื่อเฉพาะกิจ หรือ สื่อระหว่างบุคคลภายนอกท้องถิ่น

ตารางที่ 24 การทดสอบค่าเฉลี่ยของคะแนนความน่าเชื่อถือในสื่อเฉพาะกิจ สื่อระหว่างบุคคลภายในท้องถิ่น และ สื่อระหว่างบุคคลภายนอกท้องถิ่น

ความน่าเชื่อถือในสื่อ	N	\bar{X}	S.D.	T-Value	2-Tail Prob.
สื่อเฉพาะกิจ	155	1.1161	1.269	- 2.82 **	0.005
สื่อระหว่างบุคคลภายในท้องถิ่น		1.4903	1.291		
สื่อเฉพาะกิจ	155	1.1161	1.269	- 1.36	0.177
สื่อระหว่างบุคคลภายนอกท้องถิ่น		1.2903	1.253		
สื่อระหว่างบุคคลภายในท้องถิ่น	155	1.4903	1.291	1.78	0.078
สื่อระหว่างบุคคลภายนอกท้องถิ่น		1.2903	1.253		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

N.S. = ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางสรุปได้ว่า สื่อเฉพาะกิจ และ สื่อระหว่างบุคคลภายในท้องถิ่น มีความน่าเชื่อถือแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วน สื่อเฉพาะกิจ กับ สื่อระหว่างบุคคลภายนอกท้องถิ่น และ สื่อระหว่างบุคคลภายในท้องถิ่น กับ สื่อระหว่างบุคคลภายนอกท้องถิ่น มีความน่าเชื่อถือไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เพราะฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่า สื่อระหว่างบุคคลภายในท้องถิ่นมีความน่าเชื่อถือมากกว่าสื่อเฉพาะกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามลัทธิฐานที่ตั้งไว้ ส่วนสื่อระหว่างบุคคลภายในท้องถิ่นมีความน่าเชื่อถือไม่แตกต่างจากสื่อระหว่างบุคคลภายนอกท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามลัทธิฐาน

สมมติฐานที่ 8

เกษตรกรที่มีลักษณะทันสมัย เปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ สื่อระหว่างบุคคลภายในท้องถิ่น และ สื่อระหว่างบุคคลภายนอกท้องถิ่น มากกว่าเกษตรกรที่มีลักษณะตามแบบประเพณีโบราณ

ตารางที่ 25 การทดสอบค่าเฉลี่ยของคะแนนการเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจระหว่างเกษตรกรที่มีลักษณะทันสมัย กับ เกษตรกรที่มีลักษณะตามแบบประเพณีโบราณ

ลักษณะของเกษตรกร	N	\bar{X}	S.D.	T-Value	2-Tail Prob.
เกษตรกรที่มีลักษณะทันสมัย	37	5.6216	10.393	0.35	0.725
เกษตรกรที่มีลักษณะตามแบบประเพณีโบราณ	38	4.7632	10.648		(N.S.)

N.S. = ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางสรุปว่า เกษตรกรที่มีลักษณะทันสมัย และ เกษตรกรที่มีลักษณะตามแบบประเพณีโบราณ มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน แต่เกษตรกรที่มีลักษณะทันสมัยมีแนวโน้มในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจสูงกว่าเกษตรกรที่มีลักษณะตามแบบประเพณีโบราณ

ตารางที่ 26 การทดสอบค่าเฉลี่ยของคะแนนการเปิดรับข่าวสารจากสื่อระหว่างบุคคลภายในท้องถิ่น ระหว่างเกษตรกรที่มีลักษณะทันสมัย กับเกษตรกรที่มีลักษณะตามแบบประเพณีโบราณ

ลักษณะของเกษตรกร	N	\bar{X}	S.D.	T-Value	2-Tail Prob.
เกษตรกรที่มีลักษณะทันสมัย	37	16.0000	20.563	1.12	0.267
เกษตรกรที่มีลักษณะตามแบบประเพณีโบราณ	38	10.3158	23.425		(N.S.)

N.S. = ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางสรุปว่า เกษตรกรที่มีลักษณะทันสมัย มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อระหว่างบุคคลภายในท้องถิ่น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับเกษตรกรที่มีลักษณะตามแบบประเพณีโบราณ แต่เกษตรกรที่มีลักษณะทันสมัยมีแนวโน้มในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อระหว่างบุคคลภายในท้องถิ่น สูงกว่าเกษตรกรที่มีลักษณะตามแบบประเพณีโบราณ

ตารางที่ 27 การทดสอบค่าเฉลี่ยของคะแนนการเปิดรับข่าวสารจากสื่อระหว่างบุคคลภายในท้องถิ่น ระหว่างเกษตรกรที่มีลักษณะทันสมัย กับเกษตรกรที่มีลักษณะตามแบบประเพณีโบราณ

ลักษณะของเกษตรกร	N	\bar{X}	S.D.	T-Value	2-Tail Prob.
เกษตรกรที่มีลักษณะทันสมัย	37	5.1892	9.015	1.53	0.131
เกษตรกรที่มีลักษณะตามแบบประเพณีโบราณ	38	2.4474	6.220		(N.S.)

N.S. = ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางสรุปได้ว่า เกษตรกรที่มีลักษณะทันสมัย และเกษตรกรที่มีลักษณะตามแบบประเพณีโบราณ มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อระหว่างบุคคลภายในท้องถิ่น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่เกษตรกรที่มีลักษณะทันสมัยมีแนวโน้มในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อระหว่างบุคคลภายในท้องถิ่น สูงกว่าเกษตรกรที่มีลักษณะตามแบบประเพณีโบราณ

จากตารางที่ 25, 26 และ 27 สรุปได้ว่า เกษตรกรที่มีลักษณะทันสมัยเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ สื่อระหว่างบุคคลภายในท้องถิ่น และสื่อระหว่างบุคคลภายในท้องถิ่น ไม่แตกต่างกันกับเกษตรกรที่มีลักษณะตามแบบประเพณีโบราณ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 9

เกษตรกรที่มีลักษณะทันสมัย มีความรู้ในหลักการของโครงการฯ มากกว่า เกษตรกรที่มีลักษณะตามแบบประเพณีโบราณ

ตารางที่ 28 การทดสอบค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ในหลักการของโครงการฯ ระหว่างเกษตรกรที่มีลักษณะทันสมัย กับ เกษตรกรที่มีลักษณะตามแบบประเพณีโบราณ

ลักษณะของเกษตรกร	N	\bar{X}	S.ก.	T-Value	2-Tail Prob.
เกษตรกรที่มีลักษณะทันสมัย	37	18.2162	2.002	3.79 **	0.000
เกษตรกรที่มีลักษณะตามแบบประเพณีโบราณ	38	16.4474	2.036		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตารางสรุปได้ว่า เกษตรกรที่มีลักษณะทันสมัย และ เกษตรกรที่มีลักษณะแบบประเพณีโบราณ มีความรู้ในหลักการของโครงการฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเกษตรกรที่มีลักษณะทันสมัย มีความรู้ในหลักการของโครงการฯ มากกว่าเกษตรกรที่มีลักษณะตามแบบประเพณีโบราณ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่งมอบฐานที่ 10

เกษตรกรที่มีลักษณะทันสมัย ยอมรับโครงการฯ เร็วกว่า เกษตรกรที่มีลักษณะตามแบบประเพณีโบราณ

ตารางที่ 29 การทดสอบค่าเฉลี่ยของคะแนนความเชื่อ-เข้าใจในการยอมรับโครงการฯ ระหว่าง เกษตรกรที่มีลักษณะทันสมัย กับ เกษตรกรที่มีลักษณะตามแบบประเพณีโบราณ

ลักษณะของเกษตรกร	N	\bar{x}	S.D.	T-Value	2-Tail Prob.
เกษตรกรที่มีลักษณะทันสมัย	37	1.6486	0.538	0.35	0.730
เกษตรกรที่มีลักษณะตามแบบประเพณีโบราณ	38	1.6053	0.547		(N.S.)

N.S. = ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

จากตารางสรุปได้ว่า เกษตรกรที่มีลักษณะทันสมัย มีความเร็วในการยอมรับโครงการฯ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับ เกษตรกรที่มีลักษณะแบบประเพณีโบราณ จึงไม่เป็นไปตามส่งมอบฐาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมติฐานที่ 11

เกษตรกรที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูง มีลักษณะตามแบบประเพณีโบราณต่ำกว่า
เกษตรกรที่มีสถานภาพในทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ

ตารางที่ 30 การทดสอบค่าเฉลี่ยของคะแนนความเป็นประเพณีโบราณ ระหว่างเกษตรกรที่มี
สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูง กับ เกษตรกรที่มีสถานภาพในทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ

สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม	N	\bar{X}	S.D.	T-Value	2-Tail Prob.
สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูง	75	18.1467	4.983	4.11**	0.000
สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ	80	21.9500	6.486		

** หมายความว่าสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางสรุปได้ว่า เกษตรกรที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูง กับ เกษตรกรที่มี
สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ มีลักษณะตามแบบประเพณีโบราณแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติ โดย เกษตรกรที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูงมีลักษณะตามแบบประเพณีโบราณ ต่ำกว่า
เกษตรกรที่มีลักษณะตามแบบประเพณีโบราณ ยิ่ง เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย